

December, men man maa forbavses over, at den højtærede Minister derefter kaldte Provst Paludan, som er Provst for Sønderho-Hørsted, hertil efter 1ste Behandling af Skoleloven, og medgav ham den Besked til Sogneraadet i Sønderho, at de kunde gøre, hvad de vilde, de kunde fremdrage denne Sag her paa Rigsdagen eller gaa til Domstolene med den — de skulde ikke opnaa andet end at gaa fra Skuffelse til Skuffelse. At Sogneraadet har faaet denne Provst Paludans Besked, er den højtærede Minister bekendt ifølge Skrivelse af 7de Januar 1898, hvori Sønderho Sogneraad indberetter det til Ministeren. Det vilde selvfølgelig ikke indberette det, hvis det ikke forholdt sig saaledes. Jeg antager ogsaa, at den højtærede Minister i hvert Fald vilde have skyndt sig med at benægte det, hvis det var urigtigt, men den højtærede Minister har endnu ikke fundet Anledning til at udtale noget derimod. Forhaabentlig vil der nu i Dag fremkomme Udtalelser om, hvorvidt den højtærede Minister virkelig har givet Provst Paludan den Besked med. I samme Skrivelse af 7de Januar 1898 er der et andet Punkt, som jeg kunde ønske at fremdrage, det er et Svar, som Sogneraadet gav den højtærede Minister paa følgende Udtalelse, som den højtærede Minister fremkom med ved 1ste Behandling af Skoleloven: „Jeg skrev til Amtmanden og bad ham forhandle med Kommunalbestyrelsen, om den ikke vilde gøre en ny Indstilling, idet jeg i saa Fald vilde tage alt muligt Hensyn til dens Ønsker.“ En saadan Skrivelse er aldrig nogen Sinde kommet Sogneraadet i Hænde, ej heller er Sogneraadet paa anden Maade blevet gjort bekendt med en saadan Skrivelses Eksistens, og Sogneraadet forsikrer i Skrivelsen af 7de Januar 1898, at hvis det var blevet gjort bekendt med en saadan Skrivelse fra den højtærede Minister, vilde den selvfølgelig paa en saa imødekommende Skrivelse fra den højtærede Ministers Side være kommet med en Indstilling. Jeg tillader mig nu at spørge den højtærede Minister, om det ikke forholder sig saaledes, at den Skrivelse, der her er omtalt, er en privat Skrivelse, ligesom jeg tror, at det Brev, den højtærede Minister under Skolelovens 1ste Behandling viste mig, og som den højtærede Minister havde modtaget fra Amtmanden, var en privat Skrivelse, thi hvis alt dette er en privat Brevveksling mellem Amtmanden og den højtærede Minister, er det i Virkeligheden en meget mærkelig Maade at administrere paa, hvis man saaledes underhaanden gen-

nem private Breve mellem Amtmanden og Kultusministeren søger at faa Besked om, hvad Befolkningen ønsker, og hvorledes man kan lempe sig efter den ene og den anden, uden et Øjeblik at tænke paa at gaa frem paa den eneste Maade, som er anvist en Kultusminister, nemlig at rette sig efter Loven og dermed Basta. Det er en mærkelig Fremgangsmaade at give sig til at korrespondere privat og ad privat Vej at søge en Udvej uden Hensyn til, om Loven foreskriver det ene eller det andet, i Stedet for at gaa frem efter de i Loven foreskrevne Regler. Jeg har allerede her fremdraget et Par af de velvillige Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med under dette Lovforslags 1ste Behandling, hvori han udtrykte sit varme Sindelag og sin Kærlighed til Befolkningens Ret til selv at vælge sine Lærere. Naar jeg sammenligner disse milde og venlige Udtalelser med de Handlinger, som den højtærede Minister har foretaget, dels ved Embedsbesættelsen og dels ved den omtalte Besked til Sønderho Sogneraad, finder jeg, at der er en underlig Uoverensstemmelse mellem den højtærede Ministers Udtalelser og de Handlinger, der ere fulgte derefter. Den højtærede Minister er en mild og venlig Mand, naar han taler, men jeg synes, at han er en meget haard Mand, naar han administrerer og handler — men desuden er den højtærede Minister en Mand, som maa siges at være splidagtig med sig selv. Den højtærede Minister har efter de almindelige og velvillige Udtalelser under Skolelovens 1ste Behandling, som jeg har citeret, udtalt sig mere specielt om de forskellige Spørgsmaal angaaende Kaldelsesmaaden. Jeg skal tillade mig at citere et Par enkelte Steder ganske kort. Der er to Spørgsmaal, som den højtærede Kultusminister udtalte sig specielt om. Over for det ene stod den højtærede Minister tvivlende, over for det andet havde han et bestemt Standpunkt. Sp. 1977 i Rigsdagstidenden for denne Samling siger den højtærede Minister: „En anden Sag er Spørgsmaalet om, hvorvidt Ansøgerne skulle være kvalificerede alle tre eller ikke. Med Hensyn til dette Spørgsmaal staar jeg tvivlende, men da der er kommet Udtalelser frem om, at vi skulle forhandle om denne Sag, siger jeg: Nu vel, lad os forhandle om den; det er muligt, at vi kunne finde en Ordning“. Altsaa den højtærede Minister er *tvivlende* over for Spørgsmaalet om, hvorvidt alle tre indstillede skulle være kvalificerede. Det er Tvivlsspørgsmaalet for den højt-